

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ Α' ΣΕΛΙΔΟΣ

τρίτη φορά εισέρχονται εις τὰς βορείους ἑλληνικὰς ἐπαρχίας ὡς ἐντολῶν τῶν Γερμανῶν, ἀνευ κηρύξεως πολέμου, ἀνευ ἀντιτάσεως, ἀφ' ἣ προηγήθεισα εἰσβολὴ τῶν Γερμανῶν εἶχε τελείως ἀποπλάσει τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ οὕτω ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἤρεστος τῶν φόνων, θηροσῶν καὶ ἀπελάσεων τῶν πολυπαθῶν κατοίκων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὧν ἀνω τῶν 50.000 ἐδολοφονήθησαν καὶ ἀνω τῶν 300.000 ἐξεπατρίσθησαν, εἴτε βίαιως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα καταδικασθέντες, εἴτε οικισθῆναι ὅσοι ἠδυνήθησαν φεύγοντες τὴν βουλγαρικὴν θηριώδη, καὶ ἐνῶ τρίτα ἐπράττοντο εἰς Βουλγαρίαν, σύσσωμος ὁ βουλγαρικὸς λαὸς διὰ συλλαλητηρίων ἐξέφραξε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν σύμμαχόν του Γερμανίαν.

Ὁ ἐπὶ εἰκοσέτιον διευθύντης τοῦ δημοκρατικοῦ εἰς Σόφίαν Κολλεγίου, μετὰ τὴν ἀναγνώρησιν του ἐκ Βουλγαρίας τὸ 1942, ἐδήλου ὅτι κοῦδέν τὸ ἀναληθέστερον τοῦ ὅτι δῆθεν ἡ δέλησις τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ ἐξεβιάσθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Φίλων.

Ὅλος ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἀνευ ἐξαρτήσεως ἐπαύθη τὴν μετὰ τῶν Γερμανῶν συμπτῶν, ὧν ἤρχοντο τὴν νίκην.

Δόλιοι καὶ αἰμοδιψεῖς οἱ Οὐνοβούλγαροι οὗτοι, ἀφ' ἧς περὶ τὸ 376 μ.Χ. καθῆλον εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ ποταμοῦ Βόλαγι, ἔδρασαν ὡς μαστίγι τῶν ἑλληνικῶν αὐτῶν χωρῶν, καταλαβόντες διὰ περὶ τὸ 679 μ.Χ. τὴν μεταξὺ Δουναβέως καὶ Αἰμοῦ χώραν (τότε Μοισίαν καλουμένην) ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ τῆ συναινέσει τοῦ Αυτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου τοῦ Πρώτου. Εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἔβαν καὶ ἤθη νὰ περιωρισθῶν ἐπιεικῶς δρομυμένων τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν χωρῶν, εἰς ἀς ἐξηλλάθησαν καὶ ἀποδιδόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

1ον) Διότι ἡ περιοχὴ αὕτη ἐν ἡ ἀπὸ τοῦ 679 μέχρι τοῦ 1885 ἐζησαν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἄηκουσος αὐτοῖς.

2ον) Διότι οὕτω θὰ καταστῶν ἀνίκανον νὰ συνεχίσαι τὸ ἐγκληματικὸν αὐτῶν ἔργον.

3ον) Διότι ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία καὶ Μακεδονία ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶναι χώρα ἑλληνικαί.

4ον) Διότι δὲν εἶναι δυνατόν εἰς λαὸν ὑπερέχοντα μέγαν ἐγκληματικὸν πόλεμον καὶ ἠτηθῆναι νὰ μὴ ἐπιέλθῃ ἀς δικαίαι ποινὴ τοῦλάχιστον ἡ ἀπόδοσις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἑλληνικῶν χωρῶν, ἀς κατώρθωσι διὰ δόλου καὶ ἐγκλήματος νὰ ὑφαρπίσῃ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξηκουσέτιον.

5ον) Διότι κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μεγάλους ἀπελευθερωτικούς πολέμους τῶν Συμμάχων, ἐτάχθη μετὰ τοὺς ἐχθρούς των, ἐστρεψε τὰ ὄπλα κατ' αὐτῶν καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων κατεπόλεμῆσαν αὐτούς.

6ον) Διὰ λόγους ἀσφαλείας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Αἰγαίου, τῆς αυτοκρατορικῆς αὐτῆς οδοῦ τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Οὕτω, ἡ χάραξις τῶν βορειοανατολικῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Εὐεΐνου Πόντου διὰ τῶν κορυφογραμμῶν τοῦ ὄρους «Αἴμος», τῶν τῆς ὄρειας Ἰχτιμάνικας, διερχομένη διὰ τοῦ κόμβου τῶν ὄρων Ρίλου, Ὁρέηλου καὶ Σκομίου καὶ προχωροῦσα ἐπὶ τῶν κορυφογραμμῶν τῶν βορείως τῆς Τζουμαγιάς καὶ τοῦ ὄρους Πλασκοβίτσα, δίδει τὸ ἀπαιτούμενον βάθος εἰς τὸ βορειοανατολικὸν τμήμα τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ὁ βραχίον ἀπὸ Θεσσαλονίκης — Δοϊράνης μέχρις Ἀλεξανδρουπόλεως — Καραγάτς διὰ τῆς ἡθῆς ὀφισταμένης ὀρθοτικῆς γραμμῆς, ἀπεκρίσθη τοῦ Αἰγαίου 90 μέχρι καὶ 90 ὁρίων χιλιομέτρων, εἶναι καταβεβηκασμένος εἰς ἀποκομὴν ἐκ τοῦ κυρίου σώματος τῆς Ἑλλάδος εἰς πρῶτον

ἐκ βορρᾶ ἀφηνδιαστικὴν ἐπίθεσιν, ἀποκομὴν ἦν ἐπὶ πλέον μεγάλως διευκολύνει καὶ ἡ διαδρομὴ τῆς μόνης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τῆς ἀξιοπρεπούσης τῶν βραχίονα τούτου, ἧς εἰς τὴν σημείει ἐγγύτατα τῶν συνόρων εὐρίσκειται.

Οὕτω ἡ Ἑλλάς μὲ φάρεια σύνορα τὸ ὡς ἀνω περιγραφόμενα ἀσφαλίζεται ἐκ τῶν βορειοανατολικῶν ἐπιβρομῶν, σταθεροποιεῖ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Αἰγαίου καὶ ἀπολαμβάνει τῆς ἰκανοποιήσεως διὰ τὴν μεγάλην αὐτῆς συμβολὴν εἰς τὸν ὅτιρ τῶν ἐλευθεριῶν μέγαν ἀγῶνα τῶν συμμάχων, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖται ὅτι, μόνος τότε σύμμαχος τῆς ἀγωνιζομένης δεξιῶν ἀγῶνα Μεγάλης Βρετανίας, ὁδηγούμενος ἀπὸ τὸ ἐμφυτον εἰς αὐτὸν αἰσθημα τῆς ἐλευθερίας, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κατετρόπως καὶ κατεζητήτεως μίαν ὀλοκλήρον καὶ πάστολον αὐτοκράτοριαν, ὅτι χάρις εἰς τὰς νίκας του αὐτάς, χάρις εἰς τὴν ἀντίστασιν του κατὰ τῆς ἐπι μεγαλυτέρας καὶ σιδηροδρομικῆς Γερμανίας, ἡ κατὰ τῆς Ρωσίας ἐκοτράτεια τοῦ Χίτλερ ἐπεβραδύθη εἰς τὸν ὅτιρ ὡστε νὰ μὴ τελεθῶν ὑπὲρ αὐτῆς αἰ συνθήκαι καὶ νὰ σοθῆ, ὅτι χάρις εἰς τὸν ἠρωτικὸν τοῦ μικροῦ καὶ ἀνευ σχεδὸν πολεμικῶν μέσων ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἠρωτικὴν ἀντίστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ δυσμενὴς μέχρι τότε διὰ τοὺς συμμάχους πορεία τῶν ἐπιχειρήσεων μετελήθη ὑπὲρ αὐτῶν, ἡ δὲ Ἑλλάς θησαυρίσασα κερδίσκειται ὀλοκλήτως τὸν ἀνευξέστερον ἰσθεδῶν καὶ τῆς πρὸς τοὺς συμμάχους ἀφροσύσεως τῆς.

Ε. Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
Ἀντιστράτηγος ἐ.δ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τ.Α.Κ.Ε.

Τὸ Τ.Α.Κ.Ε. δέχεται προσφορά διὰ τὴν ἀγορὰν ἐνὸς ἢ 2 χρηματοκιβωτίων πωροσφαλῶν χωροῦ ὀλοκοῦ τοῦλάχιστον 9,89 τοῦ κυβικοῦ μέτρου.
Πληροφορία 9—12 εἰς τὰ Γραφεῖα Κορνάρου 4.

ΚΑΡΜΠΟΝ ΓΚΕΧΑ DUPLEX εἰς κυτία τῶν 100 φύλλον ὄρου, 5 χιλ. κατὰ κυτίον. Δι' ὀλίγας ἡμέρας Γ. Δ. ΣΚΟΥΡΗΣ Στὰς Νικολοῦδης 17. Τηλέφ. 25-384.

ἘΚΤΑΚΤΟΙ
Ἐκπτώσεις
16-31 ΜΑΙΟΥ
ΕΛΒΕΤΙΚΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΜΑΙ
Therm
ΤΑ ΑΝΩΤΕ
ΑΝΤΙΠΡΟΣ
Δ. ΒΡΕΚΟΖΙΣ Α
ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΑ

ἔγγραφο 17/5/4

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μπριντὸ ἐπρότει-
νεν ὅπως ὀριοθῆ ἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ἣ
ὅποια νὰ ἐξετάσῃ τὸ μέλλον τῆς Γερ-
μανίας καὶ νὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα
τῆς κατοχῆς αὐτῆς ἰδίᾳ δὲ τὸ μέ-
λλον τοῦ Ρουρ, Ρηνανίας καὶ Σάαρ,
τὴν μέλλουσαν ὀργανώσει τῆς Γερμα-
νίας, τὰ πιθανὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐ-
πανορθώσεων, τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν
ζωνῶν κατοχῆς καὶ τὸ ζήτημα τῆς
κέντρικῆς κυβερνήσεως τῆς Γερμανίας.
Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ θὰ ὑπέβαλλε τὴν ἐκ-

βουήσαν ὅπου ἐπιον σαμπάναν εἰς τὴν
ἄλλῃων.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΜΠΕΡΝΣ

Ὁ κ. Μπέρνς μετὰ τὸ πέρασ τῆς
διασκέψεως ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημο-
σιογράφους, εἶπεν ὅτι μετὰ τῆς δια-
σκέψεως τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν ἐν
Λονδίῳ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον,
καὶ τῆς παρούσης διασκέψεως, ὑπάρ-
χῃ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ Γ' ΣΕΛΙΔΑ

κου λουοῖα τὰ τὴν ἐμπροκίον ὑπο-
τῶν μεγάλων συμμάχων μὴ ἀνα-
γνώσιον τῶν τρομακτικῶν θυσί-
ων καὶ τῆς ὅλης ἐξαιρετικῆς συμ-
βολῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν νίκην
τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως.

Νομίζω ὅμως ὅτι ἀπὸ σήμε-
ρον ἴδη, ὅποτε ἡ ἔθνικὴ ἀντίπρο-
σωπεῖα διὰ τῆς συμπληρώσεως
τοῦ Προεδρείου τῆς εὐρίσκειται
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ Γ' ΣΕΛΙΔΑ

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΑ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Τοῦ κ. Ε. Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ, ἀντιστρατήγου ἐ. ἀ.

Ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία, ἀποτε-
λοῦσα τὸ βόρειον τμήμα τῆς Θράκης,
καθορίζεται πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τοῦ ὀ-
ρους Αἴμος (φυσικοῦ ὀρίου τῶν ἐν
τῇ Βαλκανικῇ ἑλληνικῶν χωρῶν),
πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου
Πόντου, πρὸς δυσμᾶς ὑπὸ τοῦ ὀρους
Ἰχτιμάνσκα καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τῶν
νοτιῶς τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ βο-
ρειῶς τῆς Ἀδριανουπόλεως ὄριμα-
των. Εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἐκτάσε-
ως ὀδικῆς 35814 τ. χμ. καὶ πεδινήσ
περὶ τὰ 18000 τ. χμ. ἐκκαλεῖται καὶ
ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν βυζαντινῶν χρόνων καὶ
μέχρις ἐσχάτων ὁ Ἑλληνισμὸς ἐκυ-
ριάρχει διὰ τε τῆς πυκνότητος αὐ-
τοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, τῶν σχολειῶν
καὶ τοῦ πολιτισμοῦ του, ἀποκαλου-
μένη ὡς ἐκ τούτου καὶ «Ρουμ-Ἰλη»
ἢ ἴσως χώρα τῶν Ρωμιῶν (Ἑλλήνων).
Τοιαυτὴ ὄ ἦτο εἰς τὴν χώραν ταυ-
την ἡ ὑπεροχὴ τῶν Ἑλλήνων, ὥστε
κατὰ τὴν συνταξίν του Καταστατι-
κοῦ αὐτῆς Χάρτου τῆς 26 Ἀπριλίου
1879 ὡς αὐτονομίου ἐπαρχίας καὶ
αὐτὸς ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀνελλι-
πικωτάτης τότε ἀσκήσεως πολιτικῆς
Ἀυστρίας ν' ἀναγκασθῇ ν' ἀναγνω-
ρίσῃ τὴν ἑλληνικότητα αὐτῆς καὶ ὑ-
ποστηρίξῃ ὅτι καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσ-
σα ἦτο ἐνδεδειγμένη ὡς ἐπίσημος
τοιαυτῆ.

Ἡ Φιλιππούπολις, ὁ Πύργος, ἡ
Στενίμαχος, ἡ Σωζόπολις, ἡ Ἀγγί-
αλος, ἡ Ἀγαθούπολις, τὸ Βασιλικὸν
καὶ πλείοται ἄλλαι πόλεις καὶ κω-
μοπόλεις αὐτῆς, πολλὰ τῶν ὀποιῶν
ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν ἐκτίσθησαν ὡς ἡ
Στάρα—Ζαζόρα, ἡ τότε Βερόνη ἢ
Εἰρηνούπολις καλουμένη, ἡ Μεσημ-
βρία, ἡ Περιστέρα καὶ ἄλλαι κα-
τωκοῦντο καθ' ὄλοπτα ἡ μεγάλην
πλειοψηφίαν ὑπὸ Ἑλλήνων. Εὐθὺς
ὁμως μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συν-
θηκῆς τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ὑπέστη-
σαν οὗτοι τὸν συστηματικὸν διωγ-
μὸν τῶν Βουλγάρων, τῆς παρσιασ-
τικοῦ εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας βορ-
ρῶρου αὐτῆς φυλῆς, ἣτις καὶ τελεί-
ως ἠδιαφόρησε πρὸς τοὺς Ρώσους,
κατὰ τὸν Ρωσοτουρκικὸν πόλεμον.
Φθνοὶ διδασκάλων, φυλακίσεις καὶ
δολοφονίαι προκρίτων, κατασχέσεις
σχολειῶν καὶ ἐκκλησιῶν, παντὸς εἴ-
δους κακουργία ἐπληξάν τὸν ἀκμά-
ζοντα ἐκεῖ Ἑλληνισμὸν, ὅστις σχε-
δὸν συμπαγῆς ἐξικνεῖτο ἀπὸ Ταινα-
ρου μέχρις Αἴμου καὶ τῶν βορειῶς
Κιωνστεντίλ, Σκοπιῶν καὶ Ἀχρίδος
ὄριματων. ὡς σαφῶς καὶ ἐθιολογι-

κὸς χάρτης 1887 τοῦ Γεωγραφικοῦ
Ἰνστιτούτου τοῦ Λονδίνου «Στάμ-
φορντ» δεῖκνυε.

Ἡ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους
1878 μεγάλη ἔκθεσις τοῦ Ἁγγλοῦ
προξένου τῆς πόλεως «Πύργος»
BROPHY, ἡ ἀναφορά τοῦ Ἁγγλοῦ
συνταγματάρχου WILSON, σταλέν-
τος ἐπὶ τόπου ὅπως ἐξετάσῃ τὴν κα-
τάστασιν, πιστοποιῶν ὅλας αὐτὰς
τάς κατὰ τῶν Ἑλλήνων κακουργίας.
Αἱ διαμαρτυρίαι τῆς 18ης Μαρτίου
1878 τῶν προκρίτων Φιλιππουπόλεως
πρὸς τὰς Κυβερνήσεις Ἀγγλίας,
Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας,
ὁ «Ὀργανικὸς Νόμος» τῆς 26ης Ἀ-
πριλίου 1879, περιλαμβάνων 495 ἄρ-
θρα, περὶ ἀρτημάτων καὶ κανονισμοῦ
δι' οὗ ἡ συντάσασα αὐτῶν «Διεθνή
Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ» ἐπέβλεπε τὴν ἀ-
σφάλειαν καὶ τὴν ἀρηκευτικὴν καὶ
ἐκπαιδευτικὴν ἐλευθερίαν, οὐδὲν ἴ-
σχυσαν πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐγκλη-
μάτων αὐτῶν. Πρὸς τούτῳ ἡ ἐν
Κωνσταντινουπόλει συνελθούσα συν-
διάσκεψις ἐπεκύρωσε τὸ μέγα κατὰ
τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀδίκημα τῆς (διὰ
προαρτήσεως τῆς ἑλληνικῆς ταύτης ἐπαρχίας εἰς
τὸ βουλγαρικὸν κράτος.

Οἱ διώγμοι καὶ μετὰ τὴν προσάρ-
τησιν, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ πλήρως
ὀργανωμένου ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ
κράτους, συνεχισθέντες, ἐλαβον κα-
τὰ τὰ ἔτη 1905—1906 ὁμαδικὸν χα-
ρακτήρα. Ἀρχιερεῖς, διδασκαλοὶ καὶ
πολίται καὶ πάλιν δολοφονοῦνται, κα-
κοποιοῦνται καὶ ἐκδιώκονται. Ἑλλη-
νικὸν νοσὶ, σχολεῖα καὶ εὐαγῆ ἰδρύ-
ματα λεηλατοῦνται καὶ κρиминоῦνται.
Πόλεις ὡς ἡ Ἀγγιάλος καίονται. Ἐν
τούτοις ἡ ἑλληνικὴ αὕτη ἐπαρχία,
ὡς ἐπαθλον ὄλων αὐτῶν τῶν ἐγκλη-
μάτων, ἀπέτελεσε μέχρι σήμερον
τμήμα τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους.

Μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολί-
νου, δι' ἣς ὁ Βάρβαρος λάος ἐπέτυ-
χε τὴν αὐτονομίαν καὶ μετὰ προ-
σάρτησιν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας,
ἤρξατο ὡς καὶ ἐκεῖ ἐπράξε συστημα-
τικὸν προγράμματος ἐξοντώσεως καὶ
τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ πρὸς
δημιουργίαν τεχνικῆς βουλγαρικῆς
πλειοψηφίας. Τὸ σχολεῖον, ἡ ἐκκλη-
σία, αἱ ὑποτροφίαι κατ' ἀρχάς, αἱ
διδασκαλαὶ προϋχόντων Ἑλλήνων καὶ
καρῶν καὶ πόλεων κατόπιν, ὑ-
πῆρσαν τὰ πρὸς τοῦτο μέγα. Πάν

ἐγκλημα διαπράττεται. Τὸ πῦρ, ὁ σί-
δηρος, ἡ δυναμίτις τίθενται εἰς ἐνέ-
ργειαν. Σκορπίζεται ὁ τρόμος καὶ ἡ
ἀπελπισία. Τὸ Κρούσοβον, ἡ περιφα-
νὴς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀκρόπολις, πυρ-
πολεῖται. Ἐμπρησμοὶ, συμπλοκαὶ καὶ
φθνοὶ κατ' εἰς αὐτὴν τὴν Θεσσαλονί-
κην λαμβάνουσι χώραν τὸ 1902. Οἱ
κατοικοὶ τοῦ Μελενίκου, τοῦ Νευρο-
κοπίου, τῆς Τζουμαγιάς, τῆς Στρι-
μνίτης τῶν ἀκρόπόλεων τούτων τοῦ
ἐν τῇ μέσῃ Μακεδονίᾳ Ἑλληνισμοῦ,
ποικιλοτρόπως διώκονται, ἐνῶ συ-
στηματικὴ ἀποστολὴ Βουλγάρων πρὸς
νόθευσιν τῆς συνθέσεως τοῦ πληθυ-
σμοῦ καὶ ἐντονος προπαγάνδα εἰς
τὸ ἐξωτερικόν, διενεργοῦνται. Πάν
ψεύδος, πᾶσα ἀτιμία, πᾶν ἐγκλημα
εἰς ἐνέργειαν τίθενται. Ἠλιξάν οὗ-
τω νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπεμβάσει τῶν
Μεγάλων Δυνάμεων αὐτονομίαν τῆς
ἑλληνικωτάτης ταύτης χώρας, ἵνα
ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ διὰ πρακτικῶν
πραγματοποιήσῃ καὶ τὴν προ-
σάρτησιν αὐτῆς εἰς τὸ βουλγαρικὸν
κράτος, ὡς ἐν ἔτει 1885 ἐπέτυχον
καὶ διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν.

Συνεχίζοντες τὴν κτηνώδη αὐτῶν
δράσιν, τρεῖς οἱ Βούλγαροι ἐντὸς τρι-
ακονταετίας εἰσέβαλον ἐντὸς καὶ αὐ-
τῶν τῶν βορειῶν ἐπαρχιῶν τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ κράτους, συμμαχῆσαντες δὲ
μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν μεγάλων συμ-
μάχων μας καὶ κατὰ τοὺς δύο τε-
λευταίους μεγάλους πολέμους, ἔκα-
μαν τὴν ἐκ πείρας γνωστὴν ἀνάσχυ-
τον στροφήν εὐθὺς ὡς ὀριστικῶς ἡ
πλάστιγξ ἐκλίεν ἐναντίον τοῦ Ἀ-
ξονος καὶ ἀφοῦ ἐφόνευσαν μερικὰς
δεκάδας δὴθεν ὑπευθύνων Βουλγα-
ρων εἶχον τὸ θράσος νὰ ἀξιώσιν ὀ-
πως θεωρηθῶσι καὶ συνεμπόλεμοι.

Τὴν αἰφινδιστικὴν καὶ δολοφονί-
κην κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπίθεσιν τῶν
τοῦ 1913, μετὰ τὴν ἦτταν τῶν ἀπέ-
δωσαν εἰς τὸν Φερδινάνδον καὶ τὸν
Σοβῶφ. Τὴν δολοφονικὴν κατὰ τὸ
1914 ἐπίθεσιν εἰς τὰ νῦνα τῆς Σερ-
βίας, νικώσης μέχρι τότε τοὺς Γερ-
μανοαυστριακοὺς καὶ τὰ ἐγκλήματα
τῶν κατὰ τῶν βορειῶν ἐπαρχιῶν τοῦ
ἑλληνικοῦ κράτους, εἰς ἃ ὀπισθεν
τῶν Γερμανῶν διὰ δευτέραν φοράν
προέβαιον, εἰς τὸν Φερδινάνδον καὶ
τὸν Ροδοσλάφοφ. Σύμμαχοι καὶ πάλιν
κατὰ τὸν τελευταῖον μέγαν πόλε-
μον οἱ Βούλγαροι μετὰ τῶν ἐχθρῶν
τῶν μεγάλων συμμάχων μας, διὰ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ Γ' ΣΕΛΙΔΑ

720000 17/5/46